

Обр. 4. Пещерни хора нападатъ и убиватъ мамутъ.

— Огънь, повече огънь!... Извикаха всички.

Грамадното чудовище бѣше доста изморено и ранено въ хобота. Едвамъ можа да се предвижи малко назадъ, стоейки надъ самата пропастъ. Въ тоя мигъ нови удари се изсипаха върху него, той се мръдна непредпазливо, краката му се хлъзнаха, тежкото тѣло не можа да издържи и полетѣ въ пропастъта. Чу се страхотенъ ревъ и земята се разтърси! Великанътъ загиваше!...

Пещернитѣ хора се спустнаха бързо къмъ пропастъта, гдето лежеше безформенниятъ трупъ. Едни се нахвърлиха върху него и засмукаха топлата му кръвъ, други се качиха на мъртвия великанъ и му закъртиха бивнитѣ зъби. Въ въздуха замириса и на печено месо. Всѣки ядѣше толкова, колкото си искаше.

*

Пещерниятъ човѣкъ е водилъ борба съ всички животни, включително и съ мамута. Тази постоянна